

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: FREDLYSNING.

Citation: Aakjær, Jeppe: "FREDLYSNING.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid70627.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

FREDLYSNING.

DEN Muldvarp han graver i Morr og i Muld,
er nødig sin Roden foruden,
selv Roser og Liljer han kaster omkuld,
han sparer skam ikke paa Snuden!
O, Danmark, hver Blomst i dit duftende Bed,
saa ilde den vilde vist komme af Sted,
om Muldvarpens Slægt skulde raade !

83

Vel priser vi Stræbet til Slægternes Gavn
paa Jorderne fede som magre,
naar, Danmark, du skriver med Solguld dit Navn,
i Rugens langtbyggende Agre.
Men ej tør vi maale vort Fædreneland
ved kun, hvad det yder i Skjæppe og Spand
og kaster i Krybben for Kvæget.

Saa fattig' blev, Danmark, vel ej dine Kaar,
saa lidt gav ej Rugen i Trave,
at ej du har Raad til en Blomst i dit Haar,
en Lyngkrans til Fædrenes Grave.
Lad ingen mod Blomsten da vække din Harm,
thi Rugen skal nære vor Styrke, vor Arm,
men Blomsten skal nære vort Hjærte.

Og Heden histude skal ingen forsmå,
som sidder bag Bøg eller Linde;
dens Ranker er lave, dens Hytter er graa,
men hvor disse Ranker kan binde!
Ja, tusinde Længsler fra Præriens Land
gaar hjem mod dens Lyng og dens fattige Sand,
naar Solen i Majshavet synker.

Her har vi da ridset i Lyngen vor Plan,
og her har vi givet Exemplet:
Et Alter staar rejst for den jagede Pan,
Naturen har hvælvet ham Templet.
Her mødes det skilte paa Barndommens Grund
med Himlen til Hvælving og Heden til Bund,
mens Mindet i Dugfaldet hvisker.

16/3 1912.